

Motion till riksdagen 2005/06:A350

av **Christina Axelsson och Ann-Kristine Johansson**
(s)

Kvinnors rätt till heltidsarbete

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om kvinnors rätt till heltidsarbete.

Motivering

I dag arbetar ca 115 000 kvinnor kortare tid än vad de själva önskar. Samtidigt ökar antalet tidsbegränsade anställningar. Den allra otryggaste formen, behovsanställning, har sedan 1990 ökat från ca 40 000 till 125 000, främst bland LO-förbundens kvinnliga medlemmar. Nästan en tredjedel av LO-kvinnorna, under 30 år, har någon form av tidsbegränsad anställning.

Det ofrivilliga deltidarbetet och de otrygga anställningarna gör att kvinnor förvägras möjligheten till en lön som går att leva på. Det innebär dessutom en risk att fastna i arbeten med låg lön och små utvecklingsmöjligheter.

Det är inte acceptabelt att arbetsgivarna erbjuder kvinnor sämre anställningsvillkor än männen. I kassan på klädbutiken jobbar kvinnorna deltid. Tvärs över gatan, där hemelektroniken säljs, jobbar männen heltid.

Att kvinnor vill arbeta deltid sprids som en sanning, men det handlar inte om något annat än om kvinnors systematiska och livslånga underordning. Deltidsarbetet är en av arbetsmarknadens stora kvinnofällor som gör att kvinnor inte får fast förankring på arbetsmarknaden och som ger kvinnor mer eller mindre hela ansvaret för familj och barn. Därtill innebär deltidarbetet att kvinnors pensioner blir så låga att det inte går att leva på dem.

Fakta är att

- kvinnors löner är generellt 83 % av mäns löner
- de lägsta lönerna på arbetsmarknaden finns inom kvinnodominerade yrken som t.ex. inom skola, vård, omsorg, handeln, call-centers
- hälften av den kvinnliga arbetskraften – 863 000 kvinnor – arbetar inom offentlig sektor

Fel! Okänt namn på

- det skulle kosta 16,5 miljarder kronor att höja lönerna för LO-kvinnorna inom offentlig sektor till samma nivå som LO-männen inom industrin
- 155 000 kvinnor på hela arbetsmarknaden arbetar, mot sin vilja, deltid
- 300 000 kvinnor på hela arbetsmarknaden har otrygga anställningar
- 85 000 kvinnor på hela arbetsmarknaden har s.k. behovsanställningar, det vill säga arbetsgivaren ringer när behov uppstår
- bland LO:s unga kvinnor (25–29 år) har de tidsbegränsade anställningarna fördubblats – från 15 % till 30 % sedan 1990
- 45 % av LO:s kvinnor arbetar på obekväm eller oregelbunden arbetstid motsvarande för SACO:s kvinnor är 5 %
- 198 000 kvinnor i Sverige (4 %) är ensamstående med barn. Medianen för deras disponibla inkomst (inklusive bostadsbidrag, barnbidrag, underhållsstöd) är 100 000 per år. Det är den i särklass lägsta medianinkomsten för alla typer av hushåll. Bland ensamstående mammor finns också högavlönade kvinnor, men en majoritet lever i fattigdom och de har inte fått del av det senaste decenniets välfärdsutveckling.

Kvinnor har samma rätt som männen till ekonomisk självständighet livet ut och ska också ha lika bra arbetsvillkor. Därför anser vi att det nu får vara stopp för alla ”kvinnolöner”, att en uppvärdering av kvinnors arbete och erfarenheter genomförs som ger kvinnor rättvisa löner i jämförelse med männens och att de därigenom får pension som går att leva på. Den offentliga sektorn måste ta ett stort ansvar och bli till en förebild som arbetsgivare.

Stockholm den 4 oktober 2005

Christina Axelsson (s)

Ann-Kristine Johansson (s)